

ת"פ 8870/01/17 - מדינת ישראל נגד דוד שמאי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8870-01-17 מדינת ישראל נ' שמאי
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

המאשימה

נגד

דוד שמאי
ע"י ב"כ עו"ד יחיא מאמון

הנאשם

הכרעת דין

1. כמצוות הוראות סעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע, בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את הנאשם.

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

2. במועד הרלוואנטי לאירוע מושא כתב האישום סייע הנאשם למר גנאדי גדילוב בעבודות של התקנת מצלמות אבטחה, שנמשכו מספר ימים. מר מוחמד עקל (להלן - המתלונן) היה סגן מנהל הסניף של שופרסל דיל ברח' יגאל אלון 76 בתל-אביב (להלן - הסניף), שבו הותקנו המצלמות. ביום 15.8.16 הגיע הנאשם לסניף, יחד עם מר גדילוב, לצרכי העבודות האמורות.
3. על-פי הנטען בעובדות כתב האישום, בסמוך לשעה 12:40 החל ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, על רקע סירובו של הנאשם לחתום על טופס הוראות בטיחות (להלן גם - הטופס). הנאשם אמר למתלונן: "תסתום את הפה אני לא חותם", ופנה אל עבר היציאה למחסן כשהמתלונן בעקבותיו. או אז הסתובב הנאשם לעבר המתלונן, דחף אותו ובעודו אווז מספריים בידו איים על המתלונן באמצעות המספריים בכך שאמר לו: "אני אדקור אותך ואשים לך את זה בגרון". בהמשך איים הנאשם גם על מחסנאי העובד במקום, מר ג'ורג' ללמיאב (להלן - ג'ורג'), שיפגע שלא כדין במתלונן, בכך שדחף אותו ואמר לו: "תעזוב אותי אני ידחוף לך את המספריים בגרון".
4. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בשתי עבירות של **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וכן בעבירה של **תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.
5. במסגרת הדיון המקדמי כפר הנאשם, באמצעות בא-כוחו דאז, במיוחס לו, הגם שהודה כי עבד

בסניף במועד המדובר. ב"כ הנאשם דאז מסר, כי טענת הנאשם היא שהמתלון ביקש להורידו מסולם והתפתח ביניהם דין ודברים בשל כך שהמתלון היה אגרסיבי כלפי הנאשם. הנאשם הפנה את המתלון למעסיקו, אך המתלון צעק עליו ובתגובה אמר הנאשם למתלון כי אם יתקוף אותו הוא יגיב בצורה חריפה. עוד ציין ב"כ הנאשם כי ברשות הנאשם היו מספריים, אך הוא לא איים בהם או באמצעותם על המתלון. התיק הועבר אפוא לפני לשמיעת הראיות.

ב. תמצית פרשת התביעה:

6. מטעם המאשימה העידו לפני המתלון וג'ורג', שהודעותיהם במשטרה הוגשו חלף חקירתם הראשית (סומנו ת/1 ו-ת/5, בהתאמה). כמו כן הוגשו מטעם המאשימה מספר מוצגים נוספים: דיסק ובו סרטון מצלמת האבטחה מהמחסן (סומן ת/2); דו"ח פעולה של השוטר שהגיע לזירת האירוע לאחר מעשה (סומן ת/4); והודעת הנאשם, שנגבתה כשלושה שבועות לאחר האירוע (ההודעה, מיום 7.9.16, סומנה ת/3).

(1) עיקר עדות המתלון:

7. הודעת המתלון, שנגבתה ממנו יום לאחר האירוע (דהיינו ביום 16.8.16), הוגשה כאמור חלף חקירתו הראשית (ת/1). כמו כן הוגש באמצעות המתלון דיסק עם צילומי מצלמת האבטחה, שאותו מסר לחוקר בעת גביית הודעתו (ת/2).

8. את האירוע מושא כתב האישום תיאר המתלון, בהודעתו, כלהלן:

...אתמול בשעה 12:40 הגיע טכנאי מצלמות לבצע הרכבה של מצלמות ואני ביקשתי ממנו שיחתום על "טופס הוראות בטיחות". הוא סירב לחתום ואמר "תסתום את הפה אני לא חותם" ואני ביקשתי ממנו שלא יעבוד ושיצא מהסניף אם הוא לא חותם, הוא הלך לכיוון היציאה למחסן ואני הלכתי אחריו, היה איתו עובד נוסף ואז באמצע הדרך אותו טכנאי עצר והסתובב אליי ואיים עליי עם מספריים שהחזיק ביד, הוא דחף אותי ואיים: "אני ידקור אותך וישים לך את זה בגרון" המנהל מחסן שהיה ג'ורג' שמע אותו ולקח את הטכנאי הצידה ואותו טכנאי אמר: "אני ידקור את הערבי הזה". הפועל שהיה איתו לקח את הטכנאי ושניהם יצאו החוצה וכשהם יצאו החוצה אותו טכנאי אמר לי: "אני יפגוש אותך בחוץ" (ר' ת/1, שורה 2 ואילך).^[1]

9. המתלון סיפר כי אינו מכיר את הנאשם וכשנשאל אם הנאשם תקף אותו השיב: "הוא דחף אותי ואיים" (ת/1, שורה 15). לגרסתו היו למקרה שני עדים: ג'ורג' וכן מי שעבד עם הנאשם, כלומר מר גדילוב (ת/1, שורה 17). המתלון נשאל אם יש במקום מצלמות והשיב: "כן, יש לי סרטון ורואים אותו דוחף אותי עם מספריים ביד ושבא ג'ורג' והפריד" (ת/1, שורה 26). המתלון מסר לחוקר דיסק של הסרטון, תוך שהסביר כי הקב"טית של הסניף היא שצרבה את הסרטון על הדיסק.

10. המתלון נחקר על-ידי הסניגור אודות הסרטון - שבו אמנם נראים המתלון והנאשם, ואף נראה שיש ביניהם חילופי דברים, אך לא מתועדת כל דחיפה או הנפת מספריים - ולאחר שאמר שצפה בו נשאל המתלון אם הוא זוכר מה יש בסרטון. המתלון השיב: "במציאות הוא דחף אותי בסרטון אני לא זוכר אם רואים. אבל הקב"טית של הסניף לא הגישה הסרטון אם לא היה משהו חמור או

דחיפות לפי מה שרשום" (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 17 ואילך).

11. המתלונן אישר, בחקירתו הנגדית, כי במהלך האירוע התקיים בינו לבין הנאשם "שיח של צעקות" (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 32). עוד הוסיף המתלונן וסיפר כי לאחר האירוע הנאשם "ברח" (שם, עמ' 12 שורה 19) כאשר בהמשך הבהיר שהנאשם "נעלם מהמקום אחרי ששמע שיש משטרה" (שם, שורה 24).

12. המתלונן נשאל אם השתמש בטלפון הנייד שלו בזמן האירוע - כפי שנראה בסרטון - השיב כי הוא התקשר לאנשי הביטחון ובהמשך הוסיף כלהלן:

ת. היו שיחות (עם אנשי הביטחון - ש.א.) לפ[נ]י אחרי ובאמצע. וחבל שאין לי את ההקלטות של הטלפון שבאמצע שדיברתי עם האנשים היו צעקות ואיומים.

ש. למה לא מסרת את זה למשטרה?

ת. כי לא מסרתי.

ש. יש לך את ההקלטות עדיין?

ת. לא חושב החלפתי טלפון מאז (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 4 ואילך).

13. ב"כ הנאשם חזר והטיח במתלונן כי האירוע אירע רק לאחר שהוא (המתלונן) החליט ללכת בעקבות הנאשם. המתלונן לא הכחיש זאת, אך טען כי מתוקף תפקידו הוא היה צריך לסלק את הנאשם מהמקום משום שהלה סירב לחתום על טופס הוראות הבטיחות (בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 1 ואילך).

(2) עיקר עדותו של ג'ורג':

14. הודעתו של ג'ורג' (ת/5) נגבתה יומיים לאחר האירוע (דהיינו ביום 17.8.16) והוגשה אף היא חלף חקירה ראשית. בהודעתו תיאר ג'ורג' את האירוע באופן דומה לתיאור שנמסר בהודעת המתלונן. כשנשאל ג'ורג' אם ראה באירוע אלימות פיזית, הוא השיב: "לא, לא ראיתי מכות רק דחף אותו עם החזה..." (ת/5, שורה 13).

15. בחקירתו הנגדית בבית המשפט תיאר ג'ורג' את האירוע כלהלן:

ת. ...הנאשם עמד ליד הדחסן של הקרטונים והסגן (סגן מנהל הסניף, המתלונן - ש.א.) עמד בצד שלי, הם התקרבו אחד לשני ואני עמדתי מאחורי הסגן. הייתי במרחק של 10 מטר אולי ממנו. הם התקרבו הייתי[ה] נגיעה של חזה מול חזה, לא ידיים.

ש. שניהם בהליכה מתקרבים חזה מול חזה?

ת. כן.

ש. אין אחד שעמד והשני התקרב אליו חזה לחזה.

עמוד 3

ת. **נכון.** ואז אני באתי ותפסתי את הסגן ונכנסתי ביניהם. לקחתי את הסגן אחורה (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 10 ואילך).

16. ג'ורג' מסר עוד כי "אמרתי להם להירגע אבל הצעקות המשיכו ואז אני חושב שהיה לו (לנאשם) איזה כלי כמו מספריים בתוך נרתיק כזה, הוא הוציא את זה ואמר לו אני אדחף לך את זה בגרון, משהו כזה" (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 22 ואילך). עם זאת הבהיר ג'ורג' כי אינו זוכר בדיוק את המילים שנאמרו ואף הוסיף כי לא הבחין באלימות פיזית בין הצדדים (שם, עמ' 21 שורה 8).

(3) עיקר מוצגי התביעה הנוספים:

17. בנוסף למוצגי התביעה שתוארו עד כאן, הוגשו כאמור גם דו"ח הפעולה של השוטר, שהגיע לסניף בשעה 13:17 (ת/4), וכן הודעת הנאשם (ת/3). דו"ח הפעולה נערך לאחר מעשה ועל כן אין בו אלא תיעוד של עיקר דברי המעורבים - המתלונן והמחסנאי ג'ורג' מזה, והנאשם ומר גדילוב, מזה - וממילא אין בו תוספת ראייתית משמעותית לעדויות המעורבים הנ"ל.

18. עם זאת ראוי לציין, כי השוטר פגש במקום במר גדילוב, אשר מסר לו "שהוא לא שמע אותו (את הנאשם - ש.א.). מאיים על עקל ול[א] ראה כלום", ובנוסף שוחח טלפונית עם הנאשם. כאמור בדו"ח הפעולה, בשיחה זו מסר הנאשם לשוטר שהמתלונן "מתנ[כ]ל אליו כבר מספר ימים כאשר הוא עובד בסניף, מנע ממנו להתפלל בזמן עבודה ושהיום ביקש ממנו אישור עבודה בגובה מסר לו שיש לו אישור אבל האישור נמצא בבית ואז עקל אמר לו לא לעבוד ואז התחיל לצעוק עליו. מסר שהוא לא איים עליו עם מספריים ומסר שאני יכול לראות דרך המצ[ל]מות ושהמספריים היו בידו עוד לפני שעקל ניגש אליו כי הוא עבד איתם" (ר' בדו"ח ת/4).

19. באשר להודעת הנאשם, זו נגבתה כאמור כשלושה שבועות לאחר האירוע. בתחילת החקירה ויתר הנאשם על זכותו להתייעץ עם עו"ד ותיאר את האירוע כלהלן:

אני עבדתי עם חבר שמתקין מצלמות אבטחה שביקש ממני עזרה... התחלנו לעבוד כרגיל והכל היה בסדר ובסביבות השעה 10:00 הוא הגיע ובזמן שהוא הגיע אני יצאתי להפסקה כדי להתפלל ונכנסתי לחדר של הקב"ט והדלת שהיתה קצת פתוחה אז הוא (המתלונן - ש.א.) ראה אותי ואמר לי "מה פתחת לי בית כנסת". אני לא יכולתי לענות לו כי הייתי באמצע התפילה ובפעם הבאה שנתקלתי בו זה היה כשכבר הייתי על הפיגום מתקין מצלמה. ואז הוא התחיל לצעוק ודרש ממני לרדת מהפיגום. אני ירדתי אליו ושאלתי אותו מה הבעיה והוא אמר לי שיש טופס מסוים שאינו חתום. אז אני אמרתי לו "שאם היית מגיע בבוקר אז אני הייתי חותם לך עליו", ואז הוא התחיל לצעוק עליי ליד כל העובדים של הסופר ואמר לי "אתה תראה. אתה יותר לא תעבוד פה" אז אני אמרתי לו תלך לבעל הבית שלי ותסגור את כל הבעיות שלך אתו ולא איתי. והוא המשיך לצעוק עלי וסימן לי עם האצבע לצאת החוצה, ואני שוב פעם אמרתי לו לך לגנדי (מר גדילוב - ש.א.). אבל הוא לא הלך לגנדי והמשיך לצרוח עלי ליד כל העובדים שלו והמשיך לאיים שאני לא יעבוד. ואז הוא התקרב אלי עם הראש שלו (פנים מול פנים), ואני אמרתי לו שאם הוא יגע בי באצבע אז אני אגן על עצמי. אבל הוא המשיך לצרוח והלך לכיוון גנדי. ואני יצאתי לעשן, וכשחזרתי חזרה שאלתי את גנדי מה הבעיה והוא אמר לי שהוא לא מבין כלום כי הוא אפילו לא פנה אליו. אז אני ביקשתי מגנדי שיפנה אליו ויפתור את הבעיה

אתו כי אני לא אסבול את זה שצועקים עליי, ואז גנדי קרא לו והתחיל לצעוק עליי. ואז הגיעה הקב"טית וביקשה ממני וממנו לעזוב את המקום אז אני לקחתי את הדברים ונסעתי הביתה (ת/3, שורה 3 ואילך).

20. הנאשם הכחיש כי דחף את המתלונן או איים עליו, הגם שאישר שאחז במספרים שבהם הוא משתמש ככלי עבודה (ת/3, שורה 22). החוקר הטיח בנאשם כי המתלונן "טוען שי[ש]נם מצלמות שבהם אתה נראה כשאתה דוחף אותו" ולכך השיב הנאשם "אם הוא טוען שיש מצלמות אתם תוכלו לראות הכל" (שם, שורה 33 ואילך).

ג. תמצית פרשת ההגנה:

21. מטעם ההגנה העיד בבית המשפט הנאשם עצמו. כמו כן הוגשה, בהסכמה, ההודעה שנגבתה ממר גדילוב (סומנה נ/1), וזאת לאחר שהלה לא התייצב במועד שנקבע לשמיעת פרשת ההגנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 21 ואילך).

(1) עיקר עדות הנאשם:

22. בחקירתו הראשית לפניי חזר הנאשם על הגרסה שמסר בהודעתו במשטרה (ת/3). את שקרה בעת שהמתלונן דרש ממנו להפסיק את עבודתו תיאר הנאשם כלהלן:

הוא בא אלי והתחיל לצעוק שאני ארד שאני אפסיק את העבודה, את הפעילות. ירדתי למטה, שאלתי אותו מה הבעיה, אמר שיש טופס שצריך לחתום עליו. אמרתי לו אם היית מגיע בבוקר בשעה שבע, כמו אתמול, היית מקבל את הטופס. התחיל לצרוח, לאיים עלי שאני לא יעבוד שיעיפו אותי, עשה לי עם האצבע, היו שם הרבה אנשים, קליינטים. אני עומד על הפיגום והוא עושה לי עם האצבע אני אעיף אותך. לא תעבוד פה יותר...

הפיגום הוא חשמלי. כשהוא עשה לי עם האצבע ירדתי. הוא בא אלי נצמד אלי ראש אל ראש ואמר לי תעוף שאני לא יעבוד פה יותר. אמרתי לו שלא יצעק עלי אף אחד לא יצעק עלי ושילך לגנדי יפתור את הבעיות איתו. הוא לא הלך אליו, המשיך לצעוק עלי, עמד לידי התחיל לצרוח, אני יצאתי לעשן מחוץ לסופר. אמרתי לו שילך לגנדי ויצאתי לעשן. חזרתי וראיתי את גנדי שאלתי אותו מה היה אמר לי כלום הוא לא יודע שום דבר, אמרתי לו ככה וככה ושידבר עם עקל. בדיוק עקל היה לקראתנו, גנדי הלך לשאול אותו והתחילו צעקות, הוא התחיל לצעוק עלי שאני לא יעבוד, התחלתי לדבר, הוא אמר שאני חתיכת מגמגם הרגשתי לא בנוח. אחריו יחד בא קב"ט ועוד קב"טית, ראה את כל המהומה וביקש ממני לצאת מהסופר. אחרי כמה דקות ביקש ממני שאני יעזוב את המקום. לקחתי את הרגליים את הדברים שלי ונסעתי הביתה (בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 6 ואילך).

23. בחקירתו הנגדית טען הנאשם שמצדו הוויכוח לא היה בגין חתימה על הטופס, אלא בגין התנהגותו האגרסיבית של המתלונן (בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 7 ואילך). הנאשם סיפר כי מהות הטופס המדובר היא אישור עבודה בגובה, שהוא אישור קבוע מטיבו ושהמתלונן אף ראה בימים הקודמים ליום האירוע, והוסיף: "אם היה בא אלי והיה אומר לי דוד הטופס שלך לא חתום הייתי יורד וחותם, אבל למה

לצעוק עלי ולהשפיל אותי. אתה יורד, צועקים ומדברים כולם מסתכלים רק עליך... הרגשתי מושפל, שצועקים עלי. עניתי לו בדיוק מה שאמרתי, אם היה בא בבוקר היה מקבל את זה, אם היה בא בגישה יפה הייתי עונה לו אחרת" (שם, עמ' 30 שורה 9 ואילך).

24. הנאשם אישר את דבריו במשטרה - בהם ציין כי אמר לנאשם שאם יגע בו הוא יגן על עצמו - והסביר כי אמר אותם משום שחש מאוים מהתנהגותו האגרסיבית של המתלונן, שבאה לידי ביטוי גם באיומים לזרוק את הנאשם ממקום העבודה וגם בהיצמדות **"ראש לראש"** (בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 23 ואילך).

(2) עיקר הודעתו של מר גנאדי גדילוב:

25. הודעתו של מר גדילוב (נ/1) נגבתה ביום 10.10.16, דהיינו כחודשיים בקירוב לאחר קרות האירוע, והוגשה כאמור בהסכמה. בהודעה זו מסר מר גדילוב כי בעת האירוע **"שניהם"** (הנאשם והמתלונן - ש.א) **באו אלי צועקים, קודם הגיע דוד ובצעקות אמר הוא מציק לי אני לא רוצה לעבוד כאן, הוא כל הזמן צועק עלי לא מתאים, אחרי דקה או שתיים הגיע עקל גם כן צועק ואמר לא רוצה אותו אצלנו שיעשה את העבודה וילך הביתה, עקל אמר הוא מאיים עלי אני מזמין משטרה, הכוונה שדוד איים עליו"** (נ/1, שורה 7 ואילך).

26. מר גדילוב נשאל אם המתלונן אמר לו כיצד איים עליו הנאשם והשיב: **"לא לי, אבל הוא (המתלונן - ש.א) צעק למישהו אחר הוא איים עלי עם סכין שהוא יהרוג אותו, אבל אני לא ראיתי שום סכין במצלמות"** (נ/1, שורה 22). עוד הסביר מר גדילוב, כי הוא צפה במצלמות האבטחה אך לא ראה דבר מעבר לכך שהשניים **"צועקים אחד על השני"** (שם, שורה 31).

ד. **דין והכרעה:**

27. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו ונחקרו לפניי - דהיינו: עדויות המתלונן, ג'ורג' והנאשם - והתרשמתי מהן, ולאחר שעיינתי במוצגים שהוגשו לפניי ושמעתי את סיכומי ב"כ הצדדים, אני קובע כי בסופו של יום נותר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי.

28. הגם שאין מחלוקת כי במועד הנקוב בכתב האישום התפתח ויכוח מילולי חריף בין הנאשם לבין המתלונן, אשר התייצבו זה מול זה **"ראש בראש"**, בבית המשפט הוצגו שתי גרסאות שונות לגמרי לאירוע: מצד אחד, גרסתו של המתלונן, סגן מנהל הסניף, הנתמכת בגרסתו של ג'ורג', מחסנאי בסניף; ומצד שני, גרסתו של הנאשם, הנתמכת בגרסת חברו-מעסיקו מר גדילוב. במצב דברים שכזה, שבו העדים התומכים קשורים לעדים העיקריים - ובעיקר אמורים הדברים בעניינו של ג'ורג', שהינו עובד זוטרי בסניף שהמתלונן הוא סגן המנהל בו - רצוי שתוצג לפני בית המשפט גם ראייה אובייקטיבית. ואכן, בחקירת המשטרה נאספה אותה ראייה, דהיינו: סרטון מצלמת האבטחה, שלפי טענת המתלונן מתעד את האירוע.

29. והנה, כך למרבה ההפתעה, בסרטון אין ולא כלום. בסרטון - שהינו סרטון וידיאו בלבד, ללא הקלטת שמע - נראה הנאשם כשהוא כעוס ואגב כך מדבר באופן נרגז, כפי שניתן להתרשם משפת הגוף

שלו. יחד עם זאת, לא נראית בסרטון כל תקיפה של המתלונן על-ידי הנאשם ואף לא הנפת מספריים או כל כלי אחר על-ידי הנאשם. בנסיבות העניין עובדה זו, כשלעצמה, מעוררת ספק סביר באשר לאפשרות לקבוע מה בדיוק התרחש באירוע מושא כתב האישום על-יסוד העדויות שנשמעו, בפרט כאשר גרסת המתלונן היא שהסרטון מתעד את האירוע.

30. זאת ועוד. יש לשים לב לכך - ובעניין זה אני מקבל את טיעון ב"כ הנאשם - כי התיאור שמסר ג'ורג' בעדותו בבית המשפט הוא תיאור מתון בהרבה הן מהתיאור שמסר ג'ורג' עצמו בחקירתו במשטרה והן מהתיאור שמסר המתלונן. אכן, התמונה הכללית העולה מעדותו של ג'ורג' בבית המשפט היא של אירוע דו-צדדי, בו שני הצדדים נוטלים חלק, ואף של אירוע מינורי - ככל שהדברים אמורים ברובד הפלילי - הנסוב סביב צעקות והטחת עלבונות.

31. חשוב להדגיש, כי אין באמור לעיל משום אמירה חיובית כלשהי על התנהגות הנאשם במהלך האירוע מושא כתב האישום. למעשה, ההיפך הוא הנכון: הרושם הוא שהנאשם הרים את קולו, ככל הנראה גם בקללות מבישות. יחד עם זאת, השאלה הטעונה הכרעה בפני בית המשפט הדין בפלילים אינה שאלה של הליכות או נימוסים, או שאלה של אופן התנהגות ראוי, אלא אך ורק השאלה אם הוכח - במידת הוודאות הנדרשת - שהנאשם העומד לדין אמנם ביצע את העבירות הפליליות שבהן הוא מואשם. במקרה דנא, התשובה לשאלה זו היא בשלילה, וזאת בשל הספק הסביר העולה כאמור ממכלול הראיות שהובאו לפני בית המשפט.

32. מספק זה זכאי כמובן הנאשם ליהנות. אשר על כן החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדין, לזכות את הנאשם.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל הציטוטים שבהכרעת דין זו אינן מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.